

ÚTI BESZÁMOLÓ

Prazsák-Hajnal Krisztina

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Élmény a tanárnak, élmény a diáknak”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő az

International Training Center által szervezett

Approaching Multicultural Issues and Mixed Ability Classes c. kurzusról

2019. augusztus 12 – 2019. augusztus 16.

Prága, Csehország

„Sok álmatlan éjszakát okozott a választásom: bár tényleg rövid az élet és tanultam már sokat angol nyelvet – ahogy haladt előre az idő, egyre inkább elbizonytalanodtam: mit fogok én kezdeni egy angol nyelvű továbbképzésen a 25 éves jubileumát ünneplő, poros és iskolaszagú, ritkán használt angolommal?” Ezzel a kérdéssel kezdtem beszámolómat a két évvel ezelőtti Erasmus+ pályázat keretében elvégzett kurzusom után. Az már akkor sem volt kérdés, hogy a sok-sok pozitív benyomás, élmény, tapasztalat és tudásszerzés után újra meg fogom próbálni. Azt is tudtam, hogy nagyon fontos a szervező intézmény – az ITC International profizmusa meggyőzött arról, hogy érdemes hozzájuk visszamennem.

Így indultam el Prágába – némi kis önbizalommal már felvértezve: korábban is jól elboldogultam és most is egyedül, angol nyelven kellett lefoglalnom a buszjegyemet és a szállást is (az intézmény nem biztosított szállást, így magam kerestem kiadó lakást a városban) – és érkeztem meg augusztus 11-én, vasárnap délután.

A kurzuson 22-en vettünk részt, mindannyian tanárok (néhányan angolt vagy azt is tanítók, de páran olyanok is, akik egy szót sem beszéltek angolul – mivel nem volt előzetes szintfelmérő, ezt nem szűrte ki a szervező intézmény): 5 portugál, 1 német, 3 olasz, 1 katalán, valamint 11 kolléga Romániából, közülük öten Brassóból érkezett magyarok. A rövid bemutatkozás után azonnal megkezdődött a munka. A kurzust két tanárnő vezette felváltva. Az órák 9.00-tól 14.00-ig tartottak, nagyon intenzíven, egyetlen szünettel naponta.

Munkánk kiindulópontja az volt, hogy milyen sajátosságai vannak az olyan iskolai tevékenységnek, amely résztvevői különböző képességekkel vagy akár különböző kulturális háttérrel rendelkeznek. Munkánk a hét során a különbözőségek felismerésének, egymás elfogadásának és a speciális helyzetek pozitív felhasználásának lehetőségei köré szerveződött.

A különböző területekhez tartozó elméleti tudást részben játékosan, gyakorlati megközelítéssel sajátítottuk el – többnyire minden egyes témához nekünk, résztvevőknek kellett átgondolni, összeszedni az oda tartozó fontos fogalmakat. Csoportokban dolgoztunk fel egy-egy témát, majd a kapott feladatok megoldásait ismertettük egymással és összegeztük a közös felismeréseket: miért fontos a kulturális tudatosság, milyen elvárásai vannak a tanárnak, a diáknak és a szülőnek az iskolával szemben, hogyan vegyük észre a konfliktusok építő, pozitív oldalát, milyen területeken lehet „jó” egy diák a tanuláson kívül.

Megismerkedtünk néhány tanítást, tanulást segítő internetes felülettel – ezek jó részét már ismertem; de mutattak olyan honlapot, melyről még sohasem hallottam, de nagyon ígéretes lehetőségnek tűnik – az edpuzzle.com videoszerkesztő program jó eszköz a tanításhoz bármely tantárgy esetén.

Összességében teljesen jól elboldogultam és nagyon örültem annak, hogy egy olyan módszertani kurzuson vehettem részt, amely megerősítette bennem azt a törekvést, hogy változatos és cselekedtetésre épülő tananyag-feldolgozást alkalmazzak a mindennapokban.

Amikor az Erasmus+ programra jelentkeztem, főképp az motivált, hogy már tapasztalatom volt arról több életterületen is, mennyire inspiráló és gondolatébresztő tud lenni a más nemzetből származókkal való együtt munkálkodás. A kurzuson új élményeket gyűjtöttem ezen a területen is. Ez a megismerés sokrétű volt. Egyrészt láttam, tapasztaltam azt, milyen problémák foglalkoztatják az olasz, a katalán vagy éppen az erdélyi magyar kollégákat. Láthattam azt is, hogyan viszonyulnak ezekhez a problémákhoz: hol gondnak, hol kihívásnak, hol megoldandó feladatnak tekintik. Megismertem néhány jellegzetes problémát, amelyekkel kollégáim saját iskoláikban szembesülnek (pl.: soknyelvűség, muszlim kultúra, cigányság). Kicsit bepillantást nyerhettem a cseh oktatási rendszerbe is.

Az ITC International rendkívül jól szervezett intézet: nagyon gördülékenyen zajlott a regisztrációtól a tanúsítványok kiadásáig minden háttérmunka. Bár külön délutáni, esti ismerkedős, kötetlen programokat az iskola nem szervezett (kivéve hétfőn), a kávészünetekben lehetőségünk nyílt megismerni csoporttársainkat és tanárainkat is. A hétfő délutánra szervezett városnézésen házigazdáink bemutatták a cseh történelem és kultúra több területének eseményeit és természetesen Prága legszebb, legérdekesebb részeit.

Sok teleírt oldallal, számos fotóval, új ismeretekkel és biztosabb angoltudással tértem haza – a feldolgozás fejben, lélekben még hosszú munka, de biztos vagyok abban, hogy meghatározó volt ez az egy hét az egész tanításban töltött munkám szempontjából. Erdélyi kollégáimmal szeretnénk szorosabb kapcsolatokat kiépíteni, illetve a katalán csoporttársammal

megegyeztünk abban, hogy megpróbálunk egy diákcserét lebonyolítani az Erasmus+ keretei között.

Köszönetemet szeretném kifejezni a lehetőségért a Tempus Közalapítványnak, a KLIK Szegedi Tankerületének az anyagi támogatásban és a szervezésben nyújtott segítségükért.

Prazsák-Hajnal Krisztina

Szeged, 2019. augusztus 28.